

Dosarul nr. 2ra-2436/2019
2ra-225/2020

prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga (jud: A. Peni)
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: D. Fujenco, A. Curdov, L. Caraianu)

Î N C H E I E R E

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dmitrii Gargalîc, reprezentat de avocatul Mihail Cociu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Angheli împotriva lui Dmitrii Gargalîc cu privire la majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori,

împotriva deciziei din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 02 decembrie 2018, Elena Angheli a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dmitrii Gargalîc cu privire la majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea din 06 octombrie 2010 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga de la Dmitrii Gargalîc în beneficiul ei a fost încasată pensie pentru întreținerea copiilor minori XXXXX în mărime de 990 lei/ lunar.

A specificat că în prezent pârâtul nu este angajat în câmpul muncii și deoarece acesta are un venit neregular, în conformitate cu art. 76 Codul familiei, consideră că urmează a fi încasată pensia de întreținere a copiilor minori în într-o sumă bănească fixă.

Reclamanta a indicat că conform informației Biroului Național de Statistică RM, pentru copiii în vârstă mai mare de șapte ani, care locuiesc în localitate sătească mărimea minimului de existență pentru un copil constituie 1 986 de lei, pentru ambii părinți, adică de la pârât urmând a fi încasată suma în mărime de 993,45 de lei pentru fiecare copil.

De asemenea, reclamanta a menționat că drept temei pentru depunerea prezentei acțiuni sunt prevederile art. 110 Codul familiei, care statuează că în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părți s-a schimbat, instanța judecătorească, luând în considerare și alte circumstanțe importante ale părților, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensiei de întreținere.

A afirmat că în prezent copiii au crescut și au nevoie de cheltuieli suplimentare pentru întreținere, îmbrăcăminte, alimentație, educație, ocupații suplimentare la diferite discipline, secții sportive, însă mărimea pensiei de întreținere nu permite educarea integrală a copiilor.

Reclamanta a solicitat modificarea mărimii pensiei de întreținere stabilite de către instanța judecată și încasarea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă în beneficiul ei pentru întreținerea copiilor minori XXXXX în mărime de 993,45 de lei/ lunar, pentru fiecare copil până la vârsta de 18 ani.

Prin hotărârea din 01 aprilie 2019 a Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga a fost admisă acțiunea Elenei Angheli; a fost dispusă modificarea pensiei de întreținere, stabilite în baza hotărârii din 06 octombrie 2010 a Judecătoria Ceadâr-Lunga, de la Dmitrii Gargalîc în beneficiul Elenei Angheli pentru întreținerea copiilor minori XXXXX, de la 990 (nouă sute nouăzeci) de lei/ lunar până la suma de 993 (nouă sute nouăzeci și trei) de lei, 45 bani, lunar, pentru fiecare copil începând cu intrarea în vigoare a prezentei hotărâri și până la atingerea de către copii a vârstei de 18 ani; a fost încasat de la Dmitrii Gargalîc în beneficiul statului taxei de stat în mărime de 358,88 de lei.

La 26 aprilie 2019, Dmitrii Gargalîc, reprezentat de avocatul Mihail Cociu, a depus cererea de apel nemotivată, prin care a solicitat admiterea acesteia cu casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care cerințele acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat s-a respins apelul declarat de Dmitrii Gargalîc, reprezentat de avocatul Mihail Cociu, și s-a menținut hotărârea din 01 aprilie 2019 a Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, prin prisma art. 58, 74, 76, 110 din Codul familiei, a considerat hotărârea primei instanțe întemeiată și legală, iar argumentele cererii de apel neîntemeiate.

Colegiul civil a considerat că instanța de judecată legal a ajuns la concluzia privind modificarea mărimii pensiei de întreținere încasate, conform hotărârii din 06 octombrie 2010 a Judecătoria Ceadâr-Lunga, de la Dmitrii Gargalîc în beneficiul Elenei Angheli pentru întreținerea copiilor minori de la 990 de lei/ lunar la 993,45 de lei/ lunar, pentru fiecare copil, începând de la momentul intrării prezentei hotărâri în vigoare și până la atingerea de către copii a vârstei de 18 ani.

În motivarea concluziei colegiul a mai menționat că conform datelor din site-ul oficial www.statistica.md privind minimul de existență la categoriile populației pentru trimestrul întâi al anului 2018 pentru un copil în vârstă de la 0 până la 7 ani în localitate sătească constituie în mărime de 1986,90 de lei, precum și faptul că la modificarea mărimii pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, se ține cont de starea materială și familială a părinților, de alte circumstanțe importante.

În cazul dat, colegiul a menționat faptul că starea materială a uneia din părți s-a modificat, întrucât după cum rezultă din materialele dosarului, unul din copii are dezabilități din copilărie, iar celălalt copil este student, în afară de cele indicate, începând din anul 2010 conform datelor de pe site-ul www.statistica.md, minimului de existență substanțial s-a modificat, spre majorare. Prin urmare, Colegiul a fost nevoie de mijloace pentru întreținerea copiilor într-o măsură mai mare.

Astfel, Colegiul nu luat în considerație argumentele apelantului precum că reclamanta nu a prezentat careva probe care ar confirma existența temeiurilor

prevăzute de legislația în vigoare pentru modificarea mărimii pensiei de întreținere, încasate de la Dmitrii Gargalîc.

Mai mult, Colegiul a considerat neîntemeiate și argumentul apelantului precum că în cazul dat, s-a schimbat starea familială a lui Dmitrii Gargalîc, întrucât el s-a căsătorit și la 14 decembrie 2014 s-a născut fiul lui și în baza legii este obligat să întrețină încă un copil. Prin materialele dosarului veridic s-a dovedit precum că Dmitrii Gargalîc, este tată al copiilor minori XXXXX, iar conform legislației în vigoare, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

La 19 noiembrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Dmitrii Gargalîc, reprezentat de avocatul Mihail Cociu, a declarat recurs, prin care a solicitat, casarea în parte a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de judecată a aplicat eronat și a încălcat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, recurentul în susținerea recursului a indicat motive de fapt și de drept similare celor expuse pe parcursul cauzei în instanța de apel.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 19 septembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 18 octombrie 2019 (f.d. 98), reprezentantul recurentului recepționând copia recursului la 22 octombrie 2019, conform avizului de recepție (f.d. 101).

Astfel, recursul declarat la 19 noiembrie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 26 decembrie 2019, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-2436/19, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 125).

Conform avizelor de recepție, Elena Angheli a recepționat copia recursului la 02 ianuarie 2020 (f.d. 126), or, nu au depus în termenul stabilit referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de Dmitrii Gargalîc, reprezentat de avocatul Mihail Cociu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dmitrii Gargalic, reprezentat de avocatul Mihail Cociu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes

(cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Dmitrii Gargalîc, reprezentat de avocatul Mihail Cociu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat Dmitrii Gargalîc, reprezentat de avocatul Mihail Cociu, împotriva deciziei din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat